

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene postanowienia z dnia 28 września 2015 r. w sprawie F-73/14 i wydanie rozstrzygnięcia w sprawie lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut, że zaskarżone postanowienie jest obciążone szeregiem naruszeń prawa i jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie obowiązku uzasadnienia, obowiązku staranności i oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2015 r. – Komisja/CINAR

(Sprawa T-720/15)

(2016/C 059/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, A. Duron, adwokat, S. Delaude, pełnomocnik, L. Di Paolo, pełnomocnik, oraz J. Estrada de Solà, pełnomocnik)

Strona pozwana: CINAR Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zobowiązanie strony pozwanej do zwrotu kwoty 25 616 GBP stronie skarżącej;
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty odsetek od kwoty głównej 25 616 GBP w wysokości odpowiadającej stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansowania, obowiązującej w dniu 1 grudnia 2005 r. (2,09 %), powiększonej o 1,5 punktu procentowego, za okres od dnia 6 grudnia 2005 r. do dnia otrzymania kwot podlegających zwrotowi, oraz
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut twierdząc, że strona pozwana naruszyła swoje zobowiązania umowne dotyczące uzasadnienia spornych kosztów. Ponieważ wkład finansowy, jaki powinna wnieść strona pozwana jest niższy od całkowitej kwoty wypłaconej przez stronę skarżącą z tytułu zaliczki, strona skarżąca twierdzi, że na podstawie umowy strona pozwana jest zobowiązana do zapłaty należnej kwoty.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2015 r. – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Komisja

(Sprawa T-722/15)

(2016/C 059/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. (Mertingen, Niemcy) (przedstawiciele: C. Bittner und N. Thies, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim:
 - w art. 1 tego aktu uznano, że w odniesieniu do kontroli jakości przeprowadzanych w kraju związkowym Bawaria Niemcy naruszyły art. 108 ust. 3 TFUE, przyznając na rzecz określonych zakładów mleczarskich w Bawarii pomoc państwa i że pomoc ta jest niezgodna z rykiem wewnętrznym od dnia 1 stycznia 2007 r.;
 - w art. 2–4 nakazano odzyskanie od beneficjentów owej pomocy wraz z odsetkami;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2015) 6295 final z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] przyznanej przez Niemcy w odniesieniu do kontroli jakości mleka w ramach ustawy o mleku i tłuszczach.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 6 ust. 1 i art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾

Strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest oparta na okolicznościach faktycznych i prawnych, które nie były przedmiotem decyzji o wszczęciu postępowania.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez uznanie pobranych środków za zasoby państwowe

Według strony skarżącej środków pobranych od mleczarni nie można uznać za zasoby państwowe, ponieważ nie pozostawały one trwale pod kontrolą państwa ani w dyspozycji władz krajowych. Władze krajowe ograniczały się do przekazywania płatności wnoszonych przez bawarskie mleczarnie na rzecz podmiotu odpowiedzialnego za przeprowadzanie kontroli jakości mleka.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez uznanie finansowania kontroli jakości mleka za pomoc na rzecz bawarskich mleczarni

W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że koszty kontroli jakości mleka nie stanowią obciążeń, które powinny zwykle ponosić bawarskie mleczarnie. Kontrole te były przeprowadzane w interesie publicznym. Ponadto przeciwwagę dla domniemych korzyści przyznanych mleczarniom stanowiły pobierane od nich obowiązkowe składki.

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 107 ust. 3 TFUE

Strona skarżąca podnosi, że w latach 2000–2006 strona pozwana uznawała sporne środki za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Od tego czasu sporne środki nie podlegały żadnym zmianom. Okoliczności te przemawiają za tym, aby zakres uznania strony pozwanej został ograniczony w ten sposób, aby była ona zmuszona do uznania za zgodne ze rynkiem wewnętrznym spornych środków, które były przyznawane od dnia 1 stycznia 2007 r.

5. Zarzut piąty (podniesiony posiłkowo): naruszenie art. 108 ust. 1 i 3 TFUE poprzez uznanie finansowania kontroli jakości mleka za pomoc nową, a więc podlegającą obowiązkowi zgłoszenia
6. Zarzut szósty (podniesiony posiłkowo): naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

Strona skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja uznała, w odniesieniu do okresu obejmującego lata 2000–2006, że finansowanie kontroli jakości mleka było zgodne z rynkiem wewnętrznym. Co więcej, jeszcze w lutym 2012 r. opisywała finansowanie kontroli jakości mleka jako pomoc istniejącą. W ten sposób wzbudziła ona uzasadnione oczekiwania co do tego, że odzyskanie domniemanej pomocy w żadnym wypadku nie zostanie nakazane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2015 r. – Genossenschaftsverband Bayern/Komisja

(Sprawa T-723/15)

(2016/C 059/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Genossenschaftsverband Bayern e.V. (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: C. Bittner i N. Thies, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim:
 - w art. 1 tego aktu uznano, że w odniesieniu do kontroli jakości przeprowadzanych w kraju związkowym Bawaria Niemcy naruszyły art. 108 ust. 3 TFUE, przyznając na rzecz określonych zakładów mleczarskich w Bawarii pomoc państwa i że pomoc ta jest niezgodna z rykiem wewnętrznym od dnia 1 stycznia 2007 r.;
 - w art. 2–4 nakazano odzyskanie od beneficjentów owej pomocy wraz z odsetkami;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C(2015) 6295 final z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] przyznanej przez Niemcy w odniesieniu do kontroli jakości mleka w ramach ustawy o mleku i tłuszczach.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns/Komisja, lub podobne do nich.